

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: MH, NI

Toženi stranki: OJ, Novo Banco SA

Izrek

Člen 3(1), prvi in četrti pododstavek, Uredbe (EU) 2015/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o postopkih v primeru insolventnosti je treba razlagati tako, da domneva, ki jo ta člen določa za določitev mednarodne pristojnosti za uvedbo postopka v primeru insolventnosti in v skladu s katero je središče glavnih interesov fizične osebe, ki ne opravlja samostojne poslovne ali poklicne dejavnosti, kraj njenega običajnega prebivališča, ni ovržena zgolj zato, ker se edina nepremičnina te osebe nahaja zunaj države članice običajnega prebivališča.

⁽¹⁾ UL C 206, 17.6.2019.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 16. julija 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – WWF Italia o.n.l.u.s., in drugi/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Zadeva C-411/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 92/43/EGS – Člen 6 – Ohranjanje naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst – Posebna ohranitvena območja – Izgradnja cestnega odseka – Presoja posledic tega projekta za zadevno posebno ohranitveno območje – Soglasje – Nujni razlogi prevladujočega javnega interesa)

(2020/C 297/22)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC e.a.

Toženi stranki: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Izrek

1. Člen 6 Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dopušča, da se postopek za izdajo soglasja za načrt ali projekt, katerega posledic za posebno ohranitveno območje ni mogoče omiliti in glede katerega je pristojni javni organ že izdal negativno mnenje, nadaljuje iz nujnih razlogov prevladujočega javnega interesa, razen če obstaja druga ustrezna rešitev, ki je za celovitost zadevnega območja manj škodljiva, kar mora preveriti predložitevno sodišče.
2. V primeru, da je bila na podlagi člena 6(3) Direktive 92/43 presoja posledic načrta ali projekta za posebno ohranitveno območje negativna in se je zadevna država članica na podlagi odstavka 4 tega člena kljub temu odločila, da ta načrt ali projekt izvede iz nujnih razlogov prevladujočega javnega interesa, je treba člen 6 te direktive razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dopušča, da se ta načrt ali projekt po njegovi negativni presoji v skladu z odstavkom 3 tega člena in pred njegovim dokončnim sprejetjem na podlagi odstavka 4 navedenega člena dopolni z ukrepi za omilitev posledic za to območje in da se presoja navedenih posledic nadaljuje. Člen 6 Direktive 92/43 pa v takšnem primeru ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dopušča, da se v okviru te odločitve opredelijo izravnalni ukrepi, če so izpolnjeni tudi drugi pogoji za izvajanje člena 6(4) te direktive.

3. Direktivo 92/43 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da predlagatelj posega izvede študijo posledic zadevnega načrta ali projekta za zadevno posebno ohranitveno območje, na podlagi katere pristojni organ opravi presojo teh posledic. Ta direktiva pa nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dopušča, da se predlagatelju posega naloži, naj v končni načrt ali projekt vključi zahteve, ugotovitve in priporočila v zvezi z varstvom krajine in okolja po negativni presoji pristojnega organa glede tega načrta ali projekta, ne da bi bilo potrebno, da ta organ ponovno presodi tako spremenjeni načrt ali projekt.
4. Direktivo 92/43 je treba razlagati tako, da državam članicam sicer prepušča, da določijo organ, ki je pristojen za presojo posledic načrta ali projekta za posebno ohranitveno območje ob upoštevanju meril, določenih v sodni praksi Sodišča, vendar nasprotuje temu, da bi lahko kateri koli organ nadaljeval ali dopolnil to presojo, ko je ta enkrat opravljena.

(¹) UL C 328, 30.9.2019.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 16. julija 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel București – Romunija) – Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Zadeva C-424/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Direktiva 2006/112/ES – Davek na dodano vrednost (DDV) – Člen 9(1) – Pojem „davčni zavezanec“ – Oseba, ki opravlja odvetniški poklic – Pravnomočna sodna odločba – Načelo pravnomočnosti – Obseg tega načela v primeru, v katerem ta odločba ni združljiva s pravom Unije)

(2020/C 297/23)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel București

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cabinet de avocat UR

Tožene stranke: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Izrek

1. Člen 9(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da je treba osebo, ki opravlja odvetniški poklic, šteti za „davčnega zavezanca“ v smislu te določbe.
2. Pravo Unije je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da nacionalno sodišče v okviru spora v zvezi z davkom na dodano vrednost (DDV) uporabi načelo pravnomočnosti, če se ta spor ne nanaša na davčno obdobje, ki bi bilo enako tistemu, ki je bilo obravnavano v sporu, v katerem je bila izdana sodna odločba, ki je pravnomočna, niti nima istega predmeta kot ta spor, ter bi uporaba tega načela preprečevala, da to sodišče upošteva ureditev Unije na področju DDV.

(¹) UL C 288, 26.8.2019.